

[Carsten Raft.]

gaar i Retning af rigeligere Dækning og ikke i Retning af mindre Dækning. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem Hr. Kjær kan være beroliget; der vil saa nogenlunde komme den Dækning, som er forudsat ved Udvalgets Behandling af Tingene.

Jeg har ikke sagt, at det her væsentligst drejer sig om at sætte Arbejde i Gang. Jeg mener nemlig, at dertil er denne Lov uendelig slet egnet i Forhold til de mange gode, positive Erhvervsforanstaltninger, der kunde udføres paa dette Omraade. Men det er en Nødforanstaltning i den Situation, Regeringen har bragt os i, hvor der gøres saa lidt for de arbejdsløse. Formaalet med denne Lov er ikke først og fremmest at sætte Arbejde i Gang, men at sikre Færdselen og bringe lidt Ensartethed ind i Forholdene. Man kan ikke lade Færdselssikkerheden afhænge af Kommunernes tilfældige Skøn, man kan ikke overlade til Kommunerne at betrygge Færdselen paa de store Færdelsaarer, ved Krydsninger o. s. v. Derfor er det rigtigt, at der kommer et generelt Skøn, beroende paa sagkyndig Indstilling, til Afløsning af det lokale Skøn, vi har i Øjeblikket. Det, der sker, er, at det lokale Skøn faar mindre Bevillinger, nu kommer Færdelsmyndighederne, der dog efterhaanden har erhvervet sig Forstand paa disse Ting, og retter de Mangler, der er ved Lovens Udførelse. Og dette tror jeg er godt.

Justitsministeren (Steincke): Jeg var saa glad for den ærede konservative Ordfører første Gang, jeg havde Ordet, at jeg kun kan beklage, at han i sin sidste Bemærkning fandt Anledning til at rette et almindeligt Angreb paa Regeringens Arbejdsløshedspolitik, et Angreb, som dette Lovforslag ikke giver Anledning til, og som jeg derfor ved denne Lejlighed skal lade ligge.

Jeg har bedt om Ordet for at sige til den ærede Ordfører for Venstre, at han brugte en Udtalelse, som meget let kan misforstaas, idet han sagde, at det stillede Ændringsforslag i det hele ikke vilde betyde ret meget, og at det havde jeg indrømmet. Ja, i den Forstand, at Ændringsforslaget for saa vidt er overflødig, som Regeringen alligevel vilde have taget Hensyn til Kommunerne ved de Forhandlinger, der skal indledes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kjær har Ordet for en kort Bemærkning.

Kjær: Jeg skal til det ærede Medlem Hr. Carsten Raft kun sige, at det naturligvis er rigtigt, at Motorafgifterne efterhaanden stiger, men jeg tror, at Flertallet i denne Sal vil være enig med mig i, at de ingenlunde stiger i samme Forhold som de Krav, der stilles til dem. Og naar der tages Hensyn til den Ydelse, der i den kommende Tid vil blive til Kommunerne til Snekastningsudgifter, og ogsaa til den Ydelse, som skal til i Anledning af Beskæftigelsesforanstaltningerne, kan der ikke være Tvivl om, at der i de kommende Aar vil blive ydet en forholdsvis lavere Procent, end der har været ydet i de seneste Aar. Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft kaldte det et Postulat, naar jeg nævnte 20 pCt.; det sikre er, at der i Fjor i alt Fald vilde være en Udgift paa 17 pCt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget

vedtoges enstemmigt med 71 Stemmer; 15 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

§ 1, saaledes ændret, og § 2

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Indstilling om Beslutning angaaende Statsregnskabet for Finansaaret 1936—37.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4369).

Udvalgets Indstilling sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Udvalgets Indstilling

vedtoges enstemmigt med 86 Stemmer.

Formanden: Da der nu er vedtaget enslydende Beslutninger af begge Ting, vil der blive givet Statsministeren Meddelelse herom.